

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11996

гр. София, 19.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА**

като разгледа докладваното от **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА** Гражданско дело № 20231110109038 по описа за 2023 година

съобрази следното:

Делото е образувано по искова молба на И. В. К. срещу „...“ ..., рег. № ... чрез „...“ С.А., клон България КЧТ с ЕИК: ... и адрес: гр.

Постъпил е отговор на исковата молба от "... АД, с който посоченото дружество сочи, че е придобило търговското предприятие на „...“ С.А., клон България КЧТ и изразява становище по предявените искове като твърди, че е правоприемник на клона.

Видно от извършената служебно справка от Търговския регистър към Агенцията по вписванията клонът на ответника е заличен търговец. Доколкото правосубектната страна е „...“ С.А Париж, то в случая е настъпило частно правоприемство между „... и "... АД, включващо видно от договор за прехвърляне на търговско предприятие от 31.05.2023 г., намиращ се в електронното досие в ТРРЮЛНЦ, всички права, задължения, пасиви, фактически отношения и актив, отнасящи се до и свързани с дейността на клона.

За изясняване участието на ответника в производството чрез представителството на "... АД или замяната му като страна от "... АД следва да бъде изяснено становището на страните.

Представените са документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да бъдат приети, с изключение на приложения към отговора на исковата молба договор за потребителски кредит CARU-1806XXXX от 08.09.2020 г., който е неотносим към разглеждания от съда правен спор.

Искането на страните за допускане на съдебно-счетоводна експертиза следва да бъде уважено.

Съдът като провери редовността и допустимостта на предявените искове и като съобрази направените от страните искания и възражения, на основание чл. 140 ГПК във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ответника „...“ С.А ..., рег. № .. в едноседмичен срок да ангажира доказателства за представителна власт, предоставена в полза на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ"

АД за настоящото производство.

УКАЗВА на страните, в едноседмичен срок да посочат изразяват ли искане за встъпване/привличане на "... АД като трето лице по делото и съгласие за замяна на ответника „...“ С.А Париж, рег. № ... с "... АД по реда на чл. 222 вр. чл. 226, ал. 2 ГПК или по реда на чл. 228, ал. 1 ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **10.05.2024г. от 09,50 ч.**, за което страните да бъдат призовани.

ПРИЕМА представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото, с изключение на приложения към отговора на исковата молба договор за потребителски кредит CARU-1806XXXX от ... г.

ДА СЕ ВРЪЧИ на ответника препис от приложения към исковата молба Договор за потребителски кредит CARU № ... г.

ДОПУСКА изслушване на **съдебно-счетоводна експертиза** със задачи посочени в исковата молба и отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лв., като **УКАЗВА** на всяка от страните да внесе по 150 лв за същия в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. П.. Вещото лице да се уведоми след представяне на доказателства за внесен депозит.

СЪСТАВЯ И СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО** както следва:

Предявени са обективно съединени в условията на евентуалност искове с правно основание чл. 26, ал.1, предл.1, 2 и 3 ЗЗД и чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД от И. В. К. срещу „...“ С.А ..., рег. № .. чрез „...“ С.А..., клон България с искане за прогласяване нищожността на **т. 3** „Застрахователна премия“, **т. 5** „Такса ангажимент“, **т. 8** „Годишен процент на разходите“, **т. 9** „Лихвен процент“, от Раздел „Параметри и условия“, както и на **чл. 2** от сключения между страните Договор за потребителски кредит CARU № ... г., евентуално за прогласяване нищожността на посочения договор в цялост поради противоречие на клаузите със закона, с добрите нрави или заобикалящи закона неравноправни клаузи, както и за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер от **87,50 лв.**, предявена като частичен иск от цялото вземане в общ размер от 1131,04 лв., както следва: сумата от 10 лв., предявена като частичен иск от цялото вземане в размер от 728,66 лв., представляващо недължимо платени суми по договорения лихвен процент, сумата от 10 лв., предявена като частичен иск от цялото вземане в размер от 314,88 лв., представляващо недължимо платени суми по клаузата за застрахователна премия, както и сумата от 67,50 лв., предявена като частичен иск от цялото вземане в размер от 87,50 лв., представляващо недължимо платени суми по клаузата за такса ангажимент, ведно със законната лихва от 21.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, подлежаща на връщане от ответника като получена без основание.

В исковата молба се твърди, че на 22.08.2019 г. между страните бил сключен Договор за потребителски кредит CARU № ... г., по силата на който ответното дружество в качеството си на кредитодател предоставило на ищеца като кредитополучател сумата от 3500 лв., която последният се задължил да върне в срок от 24 месеца на месечни погасителни вноски в размер на 192,96 лв. всяка при размер на ГПР от 26,57 % и на ГЛП от 21,11 %, като в договора се предвиждало заплащане и на застрахователна премия в размер на 314,88 лв. и такса ангажимент на стойност 87,50 лв., като общо дължимата сума по кредита била в размер от 4631,04 лв. Счита, че процесният договор е такъв за потребителски кредит, поради което спрямо него приложение следва да намерят разпоредбите на ЗПК. Сочи, че сключеният между страните договор е нищожен поради противоречието му със закона и поради допуснато накърняване на добрите нрави, като уговореният в съглашението

размер на ГПР и на лихвения процент надвишават три пъти размера на лихвата за забава. Поддържа, че предвид това не дължи заплащане на възнаградителната лихва по договора в размер на 833,82 лв., а само чистата стойност по кредита. Твърди, че не се установява начинът на формиране на размера на ГПР, поради което намира клаузите, с които се уговаря лихвеният процент, както и дължимостта на такса ангажимент, за нищожни поради противоречието им с добрите нрави. На следващо място посочва, че предвидената такса ангажимент противоречи на разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 ЗПК, тъй като представлява такса, свързана с усвояването и управлението на кредита. Твърди, че оспорените клаузи имат неравноправен характер по смисъла на ЗПК. Поддържа, че платената сума за застрахователна премия не е предадена на застрахователя, като такъв договор за застраховка изобщо не е бил сключен, а плащането представлява още една скрита такса по договора за потребителски кредит, поради което и сумата за заплащане на застрахователната премия в размер от 314,88 лв. се явява недължимо платена. Твърди, че не са спазени императивните изисквания за форма и съдържание, предвидени в ЗПК, като в договора лихвеният процент е посочен единствено като абсолютна стойност, не е посочен общ размер на дължимата възнаградителна лихва и съотношението ѝ с главницата по кредита, не се установява как е формиран ГПР, не е съставен погасителен план, не са приложени общи условия към договора, които да са подписани от потребителя на всяка страница, договорът не е сключен в два екземпляра, както и същият е съставен с шрифт по-малък от 12, съдържанието му не е достатъчно ясно. Поддържа, че както таксата ангажимент, така и застрахователната премия представляват скрит добавък към главницата, който се олихвява с предвидения в договора лихвен процент, но не е включен в размера на ГПР по договора. Счита, че поради изложеното дължи връщане единствено на чистата получена сума по кредита. Поддържа, че горницата подлежи на връщане, а ищецът не дължи заплащане на възнаградителна лихва, такса ангажимент и застрахователна премия. Моли за уважаване на исковете и присъждане на разноски.

С постъпилия от "...." АД в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор на исковата молба, предявените искове се оспорват като неоснователни. Сочи, че процесният заем е предоставен на 22.08.2019 г., като задължението е предсрочно погасено на 17.03.2020 г. Оспорва твърдението, че лихвеният процент, както и приложимият към договора размер на ГПР, надвишават максимално допустимите размери за срока на договора. Посочва, че не е налице законово изискване за посочване в договора на методика за формиране на ГПР, като разходите по кредита, включени в размера на ГПР са ясно разписани и това са предвидената такса ангажимент и възнаградителна лихва. Сочи, че такса ангажимент се удържа еднократно от общия размер на кредита, като срещу заплащането ѝ кредиторът се задължава да сключи договора при фиксиран лихвен процент. Счита, че таксата ангажимент представлява допълнителна услуга по смисъла на чл. 10а, ал. 1 ЗПК. Поддържа, че процесната застрахователна премия не представлява разход по кредитното правоотношение, тъй като застраховката „Защита на плащанията“ е сключена по желание от ищеца и не е задължително условие за отпускане на заема, поради което и размерът ѝ не следва да се включва в ГПР, не е част от главницата и не се олихвява. Оспорва твърдението за липса на действително сключен застрахователен договор. Твърди, че кредиторът е едновременно с това и застрахователен посредник, както и че към датата на изплащане на задължението по кредита – 17.03.2020 г., ищецът е заплатил сума в размер на 78,72 лв., представляваща застрахователна премия, а остатъкът не е заплащан и не е изискван. Счита, че в договора ясно е посочен размерът на възнаградителната лихва, както и начинът на изчисляването ѝ. Сочи, че към договора е съставен и предоставен на ищеца погасителен план, съдържащ необходимата информация. Оспорва твърдението, че процесният договор съдържа неравноправни клаузи. Поддържа, че е спазена уредената в закона форма на договора, съдържанието му е ясно и разбираемо. Моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

В доказателствена тежест на ищеца по исковете с правно основание чл. 26, ал.1, предл.1, 2 и 3 ЗЗД е да докаже, че е налице твърдяното противоречие на клаузи от Договор за потребителски кредит CARU № ... г. с императивни законови разпоредби и/или с добрите нрави, респективно че е налице заобикаляне на закона. В тежест на ищеца е при доказване нищожност на отделни клаузи да установи и че тази нищожност влече нищожност на целия договор.

В тежест **на ответника** е да докаже, че договорът за кредит, вкл. оспорените клаузи са действителни, включително са договорени индивидуално, както и че договорът съдържа всички необходими реквизити според изискванията на ЗПК и отговаря на императивните правни норми.

В доказателствена тежест на ищеца по исковете с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 1 ЗЗД е да докаже, че е заплатил на ответника посочените в исковата молба суми като част от месечни вноски по Договор за потребителски кредит CARU № . г. ..за погасяване именно на договорна възнаградителна лихва, такса ангажимент и застрахователна премия, с които суми ответникът неоснователно се е обогатил.

В тежест **на ответника** е да докаже наличие на валидно основание за получаване на сочените парични суми.

Съдът ОТДЕЛЯ за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищецът е сключил с „...“ С.А ..., рег. № ... чрез „...“ С.А., клон България КЧТ с ЕИК: ... и адрес: гр....., Договор за потребителски кредит CARU №.. г., съгласно който му е била предоставена сума в размер на 3500 лв., както и че ищецът е погасил предсрочно задълженията по кредита на 17.03.2020 г.

УКАЗВА на страните, че на основание чл.7, ал.3 ГПК, съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, като им осигурява възможност да изразят становище по тези въпроси.

УКАЗВА на страните най-късно в първото по делото съдебно заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

НАПЪТВА страните към сключване на спогодба, към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са дължни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законните представители, попечителите и пълномощниците на страните. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за редовно връчени на основание чл. 41, ал. 2 от ГПК.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 127, ал. 1, т. 2 и чл. 131, ал. 2, т.2 ГПК следва да посочат **електронен адрес** за връчване при условията на чл. 38 и 38а и **заявление дали желаят връчване на посочения електронен адрес**, както и техен, или на техния представител/пълномощник **телефонен номер** .

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните за насроченото съдебно заседание като им се връчи и препис на настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба, ведно с приложенията към него.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____